

Psalm 10: *Ut quid, Domine?*

*Hij heeft in zijn hart gezegd:
ik wankel nooit,
van generatie tot generatie
kniel ik niet.*

Grootmeester! Grootmeester! klonk het.
De aangeroepen schaker keek verstoord op,
verzette daarna toch weer
een stuk.

Wij toeschouwers zwegen.
Niemand bewoog. Alles ging gewoon
door. Maar na de partij

bleef er in de zaal een vreemde en
wat ongelukkige sfeer hangen.
Alsof iemand het Handboek Schaken
had verscheurd of de koning ongezien
van een bord had verwijderd.

De Grootmeester zelf kwam later
terug, maar de magie
die aanvankelijk om hem hing
was toen wel verdwenen.